

PRZYMIERZE MIŁOŚCI



SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 4 stycznia

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: 2 P 3,9; Pwt 7,6-9; Rz 11,22; 1 J 4,7-20; J 15,12; 1 J 3,16.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Odpowiedział Jezus i rzekł mu: Jeśli kto mnie miłuje, słowa mojego przestrzegać będzie, i Ojciec mój umiłuje go, i do niego przyjdziemy, i u niego zamieszkamy” (J 14,23).

Wielu wyznaje pogląd, iż grecki czasownik *agapan* odnosi się do miłowania, które jest wyjątkowe wyłącznie dla Boga, podczas gdy inny grecki czasownik oznaczający miłowanie, taki jak *filein*, odnosi się do innego rodzaju miłości, ustępując jakością czasownikowi *agapan*. Niektórzy twierdzą, że grecki rzeczownik *agape* oznacza miłość jednostronną, która tylko daje i nigdy nie bierze, zupełnie niezależną od ludzkiej odpowiedzi.

Jednak skrupulatne studium Bożej miłości ukazanej w *Piśmie Świętym* każe dojść do wniosku, iż powyższe poglądy, choć dość popularne, są błędne. Po pierwsze grecki czasownik *agapan* odnosi się nie tylko do miłości przejawianej przez Boga, ale także przez człowieka, w tym czasami nawet błędnie skierowanej (zob. 2 Tm 4,10). Po drugie w *Piśmie Świętym* wiele innych słów poza *agapan* oznacza miłowanie okazywane przez Boga. Na przykład Jezus uczył, że „Ojciec miłuje [gr. *filei*] was, dlatego że wyście mnie umiłowali [gr. *pefilekate*]” (J 16,27). Grecki czasownik *filein* oznacza tu nie tylko miłość okazywaną przez ludzi, ale także miłość okazywaną przez Boga do ludzi. Tak więc słowo *filein* nie zawsze oznacza gorszy rodzaj miłości, gdyż może się odnosić nawet do miłości przejawianej przez samego Boga.

Pismo Święte uczy także, że Boża miłość nie jest jednostronna, ale głęboko osadzona w kontekście więzi, a zatem Bogu bardzo zależy na tym, by ludzie odwzajemniali Jego miłość i odwzajemniali ją w kontaktach z Nim i między sobą.

Pismo Święte mówi jasno, że Bóg miłuje wszystkich. J 3,16 — najbardziej znany werset *Pisma Świętego* — ogłasza tę prawdę: „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny”.

Przeczytaj Ps 33,5; 145,9. Co te wersety mówią o zasięgu Bożej łaskawości, litości i miłości?

.....

Niektórzy mogą sądzić, że nie są miłowani — że Bóg może nawet miłuje wszystkich innych, ale na pewno nie ich. Ale *Biblia* wyraźnie i dobitnie świadczy, że *każdy człowiek* jest miłowany przez Boga. Nie ma takiej osoby, której Bóg by nie miłował. A skoro Bóg miłuje wszystkich, to pragnie, by wszyscy ludzie byli zbawieni.

Przeczytaj 2 P 3,9; 1 Tm 2,4; Ez 33,11. Co wersety te mówią o Bożym pragnieniu zbawienia wszystkich ludzi?

.....

W następnym wersecie po J 3,16 czytamy: „Bo nie posłał Bóg Syna na świat, aby sądził świat, lecz aby świat był przez niego zbawiony” (J 3,17). Gdyby to zależało tylko od Boga, każdy człowiek przyjąłby Jego miłość i byłby zbawiony. Ale Bóg nie zmusza nikogo do przyjęcia Jego miłości. Ludzie mają zupełną wolność przyjęcia jej albo odrzucenia.

A choć niektórzy odrzucają miłość Boga, to On nigdy nie przestaje ich miłować. W Jr 31,3 mówi swojemu ludowi: „Miłością wieczną umiłowałem cię, dlatego tak długo okazywałem ci łaskę”. W wielu miejscach *Biblia* zapewnia, że miłość Boga jest wieczna (zob. np. Ps 136,1-26). Miłość Boga nigdy się nie wyczerpuje, ale trwa na zawsze. Trudno nam to zrozumieć, gdyż łatwo przychodzi nam niemiłowanie innych. Jednak gdyby każdy z nas nauczył się doświadczać realności tej miłości — czyli każdy z nas poznał ją osobiście — jakże inaczej żylibyśmy i traktowalibyśmy bliźnich.

Skoro Bóg miłuje wszystkich, to znaczy, że musi miłować naprawdę złych ludzi, jakich bardzo dużo jest na świecie. Czego miłość Boga do takich ludzi uczy nas o tym, jak my powinniśmy się odnosić do nich?

.....

Biblia często opisuje szczególną więź miłości Boga z ludźmi, porównując ją do więzi rodzinnych, w tym zwłaszcza więzi między mężem i żoną, a także między miłującą matką a dzieckiem. Te porównania są używane zwłaszcza w celu przedstawienia szczególnej więzi między Bogiem i Jego ludem przymierza. Jest to więź przymierza miłości, która obejmuje nie tylko miłość Boga do Jego ludu, ale także oczekiwanie, iż lud ten przyjmie Jego miłość i będzie Go miłował ze wzajemnością, a także członkowie tego ludu będą miłowali swoich bliźnich.

Przeczytaj Pwt 7,6-9. Czego wersety te uczą o związku między Bożymi przymierzami a dobrocią i łaskawością Boga?

.....

.....

Pwt 7,9 przedstawia szczególny rodzaj miłości Boga do Jego ludu przymierza — więzi częściowo zależnej od tego, czy lud Boga pozostaje Jemu wiorny. Miłość Boga nie jest warunkowa, ale więź przymierza między człowiekiem a Bogiem — tak.

Hebrajskie słowo *chesed* — przetłumaczone w Pwt 7,9 jako *łaska* (BW) albo *miłosierdzie* (UBG) — wskazuje na element przymierza (i nie tylko) cechujący miłość Bożą. *Chesed* często przedstawia wielkość Bożego miłosierdzia, dobroci i miłości. *Chesed* odnosi się często do łaskawości Boga, czyli Jego niezachwianej miłości do innych w ramach wzajemnej więzi miłości. Ta łaskawość także inicjuje taką więź i oczekuje, że druga strona w odpowiedzi także będzie okazywać tego rodzaju łaskawość.

Chesed Boga pokazuje, że Jego łaskawość jest niezwykle wiarygodna, niezachwiana i trwała. Jednak przyjęcie dobrodziejstw *chesed* jest warunkowe — zależy od gotowości ludu Bożego do posłuszeństwa i dochowania wierności więzi przymierza (zob. 2 Sm 22,26; 1 Krl 8,23; Ps 25,10; 32,10; 2 Krn 6,14).

Boża niezachwiana miłość jest podstawą wszelkich więzi miłości. Pozostaje niezrównana. Bóg nie tylko dobrowolnie nas stworzył i obdarzył życiem, ale w Chrystusie oddał swoje życie za nas. „Większej miłości nikt nie ma nad tę, jak gdy kto życie swoje kładzie za przyjaciół swoich” (J 15,13). Niewątpliwie największym wyrazem miłości Boga jest to, że nasz Stwórca „unizył samego siebie i był posłuszny aż do śmierci, i to do śmierci krzyżowej” (Flp 2,8).

W jaki sposób możesz stale zachowywać świadomość realności miłości Boga? Dlaczego jest to ważne?

.....

Bóg wzywa i zaprasza każdego człowieka do ścisłej więzi miłości z Nim (zob. Mt 22,1-14). Właściwa odpowiedź na to wezwanie obejmuje przestrzeganie przykazania miłowania Boga i bliźnich (zob. Mt 22,37-39). To, czy człowiek będzie się cieszył dobrodziejstwami tej więzi z Bogiem, zależy od dobrowolnego przyjęcia Jego miłości.

Przeczytaj Oz 9,15; Jr 16,5; Rz 11,22; Jud 1,21. Czego wersety te uczą o tym, że dobrodziejstwa Bożej miłości mogą zostać odrzucone, a nawet odebrane?

.....

W tych i podobnych wersetach korzystanie z dobrodziejstw więzi miłości z Bogiem jest raz po raz przedstawiane jako zależne od odpowiedzi ludzi na miłość Boga. Jednak nie powinniśmy z tego wyciągać błędnego wniosku, że Bóg kiedykolwiek przestaje miłować kogokolwiek. Jak już zauważyliśmy, miłość Boga jest wieczna. A choć w Oz 9,15 Bóg mówi o swoim ludzie: „Nie będę ich już miłował”, to jednak musimy pamiętać, że dalej w tej samej księdze Bóg oznajmia o swoim ludzie: „Pokocham [ich] z całą chęcią” (Oz 14,4 BL). Oz 9,15 nie może oznaczać, że Bóg zupełnie przestanie miłować swój lud. Werset ten musi się odnosić do warunkowości określonego aspektu czy dobrodziejstwa więzi miłości z Bogiem. To, jak odpowiadamy na Jego miłość, decyduje o trwałości tej więzi.

— „Kto ma przykazania moje i przestrzega ich, ten mnie miłuje; a kto mnie miłuje, tego też będzie miłował Ojciec i Ja miłować go będę, i objawię mu samego siebie” (J 14,21).

Jezus powiedział też swoim uczniom:

— „Ojciec miłuje was, dlatego że wyście mnie umiłowali i uwierzyli, że Ja od Boga wyszedłem” (J 16,27).

Te i inne wersety uczą, że zachowanie dobrodziejstw zbawczej więzi z Bogiem zależy od tego, czy przyjmujemy Jego miłość (a to obejmuje gotowość przekazywania tej miłości). Nie znaczy to, że miłość Boża kiedykolwiek ustaje. Jak nie możemy zapobiec temu, że słońce świeci, ale możemy się zasłonić przed jego promieniami, tak nie jesteśmy w stanie osłabić wiecznej miłości Boga, ale możemy ostatecznie odrzucić więź z Bogiem i odciąć się od jej dobrodziejstw, w tym także od życia wiecznego.

W jaki sposób ludzie mogą ujrzeć i poczuć prawdziwość Bożej miłości, by zadecydować, czy chcą ją odwzajemnić? W jaki sposób przyroda, mimo istnienia grzechu i zła, objawia miłość Boga?

.....

Miłość Boża jest wieczna i zawsze niezasłużona. Mimo to ludzie mogą ją odrzucić. Mamy możliwość przyjęcia albo odrzucenia tej miłości, a to jedynie dzięki temu, że Bóg umiłował nas dobrowolnie swoją doskonałą i wieczną miłością, *zanim zdołaliśmy cokolwiek uczynić* (zob. Jr 31,3). Nasza miłość do Boga jest jedynie odpowiedzią na to, co już zostało nam dane, zanim byliśmy w stanie o to poprosić.

Przeczytaj 1 J 4,7-20, zwracając szczególną uwagę na 1 J 4,7.19. Co ten fragment listu mówi nam o pierwszeństwie Bożej miłości?

.....

Boża miłość zawsze jest pierwsza. Gdyby Bóg pierwszy nas nie umiłował, nie mogliśmy Go pokochać ze wzajemnością. Bóg stworzył nas jako zdolnych do miłowania i bycia miłowanymi, ale tylko On jest podstawą i źródłem miłości. Do nas należy wybór, czy przyjmujemy Jego miłość i będziemy ją odzwierciedlać. Ta prawda została ukazana w przypowieści Chrystusa o niemiłosiernym słudze (zob. Mt 18,23-35).

W przypowieści tej widzimy, że nie istniała żadna realna możliwość, by zadłużony sługa mógł spłacić swojemu panu to, co był mu winien. Według 18. rozdziału *Ewangelii Mateusza* sługa był winny swojemu Panu dziesięć tysięcy talentów. Jeden talent stanowił odpowiednik około sześciu tysięcy denarów, a jeden denar był stawką dzienną przeciętnego robotnika (por. Mt 20,2). Przeciętny robotnik musiałby pracować sześć tysięcy dni, by zarobić jeden talent. Odliczając jeden dzień wolny w tygodniu i święta, możemy przyjąć, że robotnik pracował trzysta dni w roku i zarabiał trzysta denarów rocznie. Tak więc na jeden talent musiałby pracować dwadzieścia lat, a na dziesięć tysięcy talentów — dwieście tysięcy lat. Krótko mówiąc, dług był nie do spłacenia. Jednak pan ulitował się nad sługą i łaskawie darował mu ten ogromny dług.

Jednak gdy okazało się, że ten sam sługa nie darował znacznie mniejszego długu w wysokości stu denarów innemu słudze, ale nakazał go aresztować, pan wpadł w gniew na niemiłosiernego sługę i cofnął swoje łaskawe przebaczenie. Sługa zaprzepaścił w ten sposób miłość i przebaczenie pana. Choć Boże współczucie i miłosierdzie nigdy się nie kończą, człowiek może odrzucić i zmarnować dobrodziejstwa Bożego współczucia i miłosierdzia.

Pomyśl o tym, jak wiele Bóg ci darował i ile kosztuje cię przyjęcie przebaczenia zaofiarowanego przez Jezusa. Czego uczy cię to o konieczności przebaczenia twoim bliźnim?

Jak zadłużony sługa nie był w stanie spłacić długu swemu panu, tak my nie jesteśmy w stanie spłacić Bogu tego, co jesteśmy Mu winni. Nie jesteśmy w stanie zapracować ani zasłużyć na miłość Bożą. „Bóg zaś daje dowód swojej miłości ku nam przez to, że kiedy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł” (Rz 5,8). Boża miłość jest niepojęta! W 1 J 3,1 czytamy: „Patrzcie, jaką miłość okazał nam Ojciec, że zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi”.

Jednak możemy i powinniśmy odzwierciedlać miłość Boga wobec bliźnich w takim stopniu, w jakim jest to możliwe. Skoro doświadczyliśmy tak wielkiego miłosierdzia i przebaczenia, to powinniśmy okazywać współczucie i przebaczenie innym. Pamiętaj, że zły sługa utracił miłosierdzie i przebaczenie pana, gdyż odmówił swojemu dłużnikowi współczucia i przebaczenia. Jeśli prawdziwie miłujemy Boga, nie będziemy zaniedbywać okazywania Jego miłości bliźnim.

Przeczytaj J 15,12; 1 J 3,16; 4,7-12. Czego wersety te uczą o powiązaniu miłości okazywanej przez Boga oraz naszej miłości do Boga i bliźnich?

.....

Zaraz po słowach zapisanych w J 15,12 Jezus powiedział uczniom:

— „Jesteście przyjaciółmi moimi, jeśli czynić będziecie, co wam przykazuję” (J 15,14).

Co Jezus im nakazał? Między innymi nakazał im (i nam) miłować się wzajemnie, jak On ich umiłował. Pan nakazuje nam miłować Boga i siebie nawzajem.

Krótko mówiąc, powinniśmy uznać, że darowano nam wielki dług, jakiego nie byliśmy w stanie spłacić. Ten dług został spłacony przez Chrystusa na krzyżu. Zatem powinniśmy miłować Boga i chwalić Go oraz żyć w miłości, okazując łaskę naszym bliźnim. Jezus powiedział, że komu wiele wybaczone, ten wiele miłuje, ale „komu zaś mało się odpuszcza, mało miłuje” (Łk 7,47). Każdy z nas powinien sobie uświadomić, że wybaczone nam bardzo dużo.

Jeśli miłowanie Boga musi nieuchronnie pociągać za sobą miłowanie bliźnich, to powinniśmy pilnie głosić przesłanie miłości Bożej, zarówno słowem, jak i czynem. Powinniśmy pomagać ludziom w ich codziennym życiu tu i teraz. Powinniśmy objawiać miłość Bożą, wskazując Tego, który oferuje im obietnicę życia wiecznego w nowym niebie i na nowej ziemi w warunkach zupełnie innych niż panujące w tym świecie skażonym przez grzech i śmierć, nieszczęsne owoce odrzucenia miłości Boga.

Jakie kroki możesz podjąć, by miłując Boga, miłować bliźnich? Co możesz uczynić dzisiaj i w nadchodzących dniach, by okazując ludziom miłość Bożą, zaprosić ich do poznania i przyjęcia obietnicy życia wiecznego?

DO DALSZEGO STUDIUM

„Zanoś przed Pańskie oblicze swoje potrzeby, radości, smutki, troski i obawy. Nic nie może być dla Niego zbyt wielkim ciężarem i nic nie może sprawić, że będzie znużony. Ten, który liczy włosy na twojej głowie, nie jest obojętny na potrzeby swoich dzieci. »Wielce litościwy i miłosierny jest Pan« (Jk 5,11). Jego kochające serce dotknięte jest naszym smutkiem, tak jak i jego wyrażeniem. Przynosmy do Niego wszystko, co wprawia nasz umysł w zakłopotanie. Dla Niego nic nie jest zbyt przygniatające, ponieważ utrzymuje całe światy i zarządza wszystkimi sprawami we wszechświecie. Nic, co w jakimkolwiek stopniu dotyczy naszego spokoju, nie jest dla Niego niezauważalne. Żaden rozdział naszego doświadczenia nie jest zbyt mroczny, aby Bóg nie mógł go przeczytać. Dla Niego żaden dylemat nie jest zbyt zagmatwany, aby nie mógł go rozwiązać. Nasz Niebiański Ojciec dostrzega i natychmiast wykazuje zainteresowanie każdym nieszczęściem, które spada na najmniejsze z Jego dzieci, każdą trwogą, która opanowuje jego duszę, każdym momentem radości i każdą szczerą modlitwą wychodzącą z jego ust. »Uzdrowia tych, których serce jest złamane, i zawiązuje ich rany« (Ps 147,3). Związek Boga z każdym człowiekiem jest tak wyłączny i tak pełny, jak gdyby na całym świecie nie było innych ludzi, nad którymi mógłby roztaczać opiekę i za których oddał swojego umiłowanego Syna”⁶.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Zastanów się nad zdaniem: *Związek Boga z każdym człowiekiem jest tak wyłączny i tak pełny, jak gdyby na całym świecie nie było innych ludzi, nad którymi mógłby roztaczać opiekę i za których oddał swojego umiłowanego Syna.* Jaką otuchę niesie to zdanie i jak powinienesz żyć, mając świadomość bliskości Boga i Jego troski o ciebie? Jak możesz się nauczyć życia w świadomości tej wspaniałej obietnicy? Wyobraź sobie, jakie byłoby twoje życie, gdybyś naprawdę w nią wierzył.

2. Jak rozumiesz Ps 103,17-18 w świetle tej lekcji? Co wersety te mówią o wiecznej Bożej miłości? W jakim stopniu dobrodziejstwa więzy z Bogiem są zależne od przyjęcia Jego miłości?

3. W jaki sposób świadomość miłości i troski Boga wpływają na naszą więź z Nim? Jak wpływają na nasz sposób myślenia o smutkach i problemach innych ludzi?

⁶ Ellen G. White, *Pokój, za którym tęsknisz*, wyd. 3, Warszawa 2011, s. 99. Przeczytaj także rozdział *Moc modlitwy*, w: tamże, s. 91-103.

DZIEŃ WYDAWNICTWA ZNAKI CZASU

1. kwartał • Zbiórka darów 11 stycznia • Projekt Wydawnictwa Znak Czasu

Być albo nie być



Działalność wydawnicza w czasach postępującego spadku czytelnictwa i sekularyzacji życia społecznego jest z roku na rok coraz to trudniejsza. Jest ona jednak wciąż niezbędna do tego, by nieść Słowo Nadziei w świecie pogłębiającego się pesymizmu i niepewności.

Stąd też tegoroczne dary na Dzień Wydawnictwa Znak Czasu chcemy przeznaczyć na rozszerzenie możliwości docierania z literaturą do nowych odbiorców. W tym celu musimy koniecznie wymienić przestarzałe oprogramowania komputerowe oraz gruntownie zmodernizować sklep internetowy. A na to potrzebne są środki finansowe.

Ufamy, że prośba o dar na powyższe cele spotka się z twoją życzliwą odpowiedzią. Dla nas ta odpowiedź może oznaczać: *Być albo nie być.*

Możesz jednak wiele zrobić, abyśmy nadal *byli!*

Dziękujemy za twoje wsparcie!

Jak złożyć dary?

1. Dary zostaną zebrane podczas nabożeństwa sobotniego w osobnej kolekcji lub w przeznaczonych na ten cel kopertach.
2. Dar na projekt można również przekazać bezpośrednio na konto Wydawnictwa Znak Czasu: **35 1240 6003 1111 0010 6365 5673**, z dopiskiem: **Dar na Dzień WZC.**